

styrende om, hvorledes de Bestemmelser bedst skulle gennemføres. Det kan ikke være andet. Dette første Regulativ maa betragtes som foreløbige Bestemmelser, hvilke det er Hensigten at revidere i en nær Fremtid, jeg haaber, at den højtærede Minister vil søge grundig at faa gennemgaaet de Takstbestemmelser, der altsaa nu ere fastsatte for Jærnbannerne efter den ny Lov, og at han vil lade sig det være magtpaaliggende ikke alene at bringe Regulativerne i nøje Overensstemmelse med Loven, men ogsaa, at han, hvor der kan være Tvivl, vil fortolke Loven saa hensynsfuldt som muligt mod den Befolkning, der skal benytte Jærnbannerne. Jeg tror, at det allerede har vist sig, at det, at man har lettet Adgangen til Befordringen for Personer saavel som for Gods, har været til overordentlig stor Gavn for vort Samfund og ikke til Skade for Jærnbannerne, og at der derfor efter min Mening vil være en stærk Forordring til at søge ikke paa nogen at ville bringe Regulativerne og Taksterne op over det, som Loven har tilsigtet.

#### Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Af de Ændringsforslag, der ere stillede til Indenrigsministeriets Budget, finder jeg ikke Anledning til at dvæle ved mange, eftersom jeg for de allerflestes Vedkommende kan tiltræde dem uden Bemærkning. De fleste af de Ændringsforslag, der ere stillede til § 6 om Jærnbannerne, angaa mindre Nedsættelser, hvad den ærede Ordfører ogsaa anførte, og Nedsættelser, hvis Betydning mere end at være en økonomisk Foranstaltning skulde være den moralske: at indskærpe Administrationen Hensynet til den fornødne Sparsommelighed ved Jærnbannerne Styrelse. Det er en Betydning, som jeg selvfølgelig ikke underkender, og som jeg er sikker paa, at ogsaa Jærnbanebestyrelsen vil lade sig det være magtpaaliggende at tillægge fornøden Vægt. Jeg mener at kunne tilføje, at en nøje Undersøgelse af Statsbanernes Ledelse heller ikke vil føre til et Resultat, som strider mod Fordringen om, at Jærnbanebestyrelsen skal have til Øjemed at administrere saa billig som muligt. Den ærede Ordfører omtalte den Skrivelse angaaende Takstlovens Gennemførelse, der af mig er tilstillet det ærede Udvalg, og som er trykt under Nr. 10 i Betænkningen, og udtalte, at Finansudvalget ikke havde fundet Anledning til at beskæftige sig nærmere med de Spørgsmaal, der i saa Henseende vare rejste her ved Finanslovens 1ste Be-

handling. Jeg skal i den Anledning bemærke, at det heller ikke har været min Hensigt med at lade Finansudvalget tilflyde disse Oplysninger om Administrationens Opfattelse af den Maade, hvorpaa den havde gennemført Takstloven, at Spørgsmaalet skulde underkastes en fornyet nøjagtig Drøftelse først i Udvalget og derefter videre her i Tinget. Jeg har anset det for rigtigt paa en saadan Maade at give en samlet Fremstilling af de forskellige Punkter, der vare fremdragne her i Tinget, til eventuelt Brug, naar Spørgsmaalet igen maatte blive rejst her i Fremtiden. Spørgsmaalet om Jærnbaneakster vil nemlig sikkert til enhver Tid fange adskillige ærede Medlemmers Interesse, da det er af stor Interesse for Befolkningen, hvorledes Takstloven i det hele gennemføres, men det vil næppe være rigtigt nu paa ny, saaledes som den ærede sidste Taler gjorde det, at optage en Forhandling om disse Spørgsmaal i Detaillerne. Jeg tror ikke, man kommer videre i denne Sag. Nu have adskillige ærede Medlemmer ved 1ste Behandling af Finansloven haft Lejlighed til at udtale sig om deres Synsmaader, nu har Administrationen angivet sit Synspunkt, og man bør da vistnok lade denne Sag hvile for i Aar. Jeg vil henholde mig til den Ytring, som den ærede sidste Taler kom med til Slutning, at han gik ud fra, at Ministeriet og Jærnbaneadministrationen i det hele vil vise de fornødne Hensyn ved Fortolkningen af Takstlovens Bestemmelser. Det er noget, jeg overmaade gerne skal bekræfte for mit Vedkommende. Det skal til enhver Tid være mig magtpaaliggende at fortolke Loven saa human som muligt. Men jeg forlanger paa den anden Side, at det skal erkendes, at Administrationen har gennemført Takstloven fuldstændig i Lovens Aand, og jeg godkender ikke den Betragtning, at der fra Administrationens Side er sket Brud paa nogen som helst Aftale, der skulde have fundet Sted mellem afdøde Minister Ingerslev og vedkommende Folketingsudvalg. Der fandt et saa nøje Samarbejde Sted den Gang mellem afdøde Minister Ingerslev og Repræsentanter for Generaldirektoratet for Statsbanedriften under Takstlovens Behandling her i Tinget, at Statsbanedriften har Ret til at gaa ud fra, at ikke nogen som helst Aftale, som afdøde Minister Ingerslev havde anset for bindende for sig, skulde være bleven den ubekendt, og det er ikke af, hvad den sidste ærede Taler har anført, paa nogen Maade blevet mig klart, at der skulde være nogen Uoverensstemmelse mel-